

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 3444)

3 Φεβρουαρίου, 2005

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ,
ΧΑΤΖΗΧΑΜΠΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δ/στές]

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΛΥΚΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
1. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ,
2. ΕΦΟΡΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

Α. Ευσταθίου (κα), για τον Εφεσείοντα.

*Δ. Κούσιου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, εκ μέρους του Γενικού
Εισαγγελέα, για τους Εφεσιβλήτους.*

Α Π Ο Φ Α Σ Η (ex tempore)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο εφεσείων, ως τότε διαμένων στο εξωτερικό, στις 13 Αυγούστου 1986, με ξένο συνάλλαγμα το οποίο εισήγαγε, αγόρασε το επίδικο ακίνητο. Όντας πλέον μόνιμος κάτοικος Κύπρου, στις 28 Μαρτίου 1995, πώλησε το ακίνητο και ο Διευθυντής του

Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων του επέβαλε φόρο κεφαλαιουχικών κερδών.

Ο εφεσείων αμφισβήτησε το κύρος αυτής της απόφασης υποστηρίζοντας πως, στο πλαίσιο του ορισμού του όρου «ιδιοκτησία» στον *περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμο του 1980*, (Ν. 52/80 όπως τροποποιήθηκε ειδικά από το Ν. 135/90), η περίπτωση δεν υπέκειτο σε φόρο κεφαλαιουχικών κερδών.

Παραθέτουμε πρώτα τον ορισμό του όρου «ιδιοκτησία»:-

- «(α) Στην περίπτωση προσώπου που διαμένει ή συνήθως διαμένει στη Δημοκρατία, η ακίνητη ιδιοκτησία οπουδήποτε και αν βρίσκεται, καθώς επίσης και μετοχές εταιρειών των οποίων η ιδιοκτησία συνίσταται και από ακίνητη ιδιοκτησία.
- (β) Στην περίπτωση προσώπου που δε διαμένει ή συνήθως δε διαμένει στη Δημοκρατία, ακίνητη ιδιοκτησία που βρίσκεται στη Δημοκρατία καθώς και μετοχές εταιρειών η ιδιοκτησία των οποίων συνίσταται και από ακίνητη ιδιοκτησία με την προϋπόθεση ότι τόσο η ακίνητη ιδιοκτησία όσο και οι μετοχές δεν αποκτήθηκαν με αγορά και εισαγωγή ξένου συναλλάγματος μεταξύ της 1ης Αυγούστου, 1980 και της ημερομηνίας της δημοσίευσης του παρόντος Τροποποιητικού Νόμου στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας.»

Πρωτοδίκως κρίθηκε πως, για να λειτουργήσει η *παράγραφος (β)* του πιο πάνω ορισμού, θα πρέπει κατά το χρόνο της πώλησης ο πωλητής να

διαμένει ή να διαμένει συνήθως στο εξωτερικό. Εν προκειμένω, ο αιτητής κατά το χρόνο της πώλησης διέμενε στη Δημοκρατία. Επομένως εφαρμόσιμη στην περίπτωση του ήταν η πρόνοια της *παραγράφου (α)* και όσα συζητήθηκαν σε σχέση με την *παράγραφο (β)* και τις προϋποθέσεις που εκείνη θέτει είναι άσχετα.

Έχουμε εξετάσει τα επιχειρήματα του εφεσείοντα. Είναι εκείνα που αναπτύχθηκαν και πρωτοδίκως. Δεν έχουμε πεισθεί και, θεωρώντας την πρωτόδικη κατάληξη ως ορθή, απορρίπτουμε την έφεση με έξοδα.

Γ. Κωνσταντινίδης, Δ.

Φρ. Νικολαΐδης, Δ.

Γ. Νικολάου, Δ.

Δ. Χατζηχαμπής, Δ.

Ε. Παπαδοπούλου, Δ.